

Özer Şenödeyici

- şiirler -

Yayın Tarihi:

06.04.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşığın Rengi

Kan damlar mumlara kandiller kızıl,
Ateş saçar güller bülbüller kızıl,
Kalbe aşk ateşi düştü d şeli;
Kan ağılar gözlerim mendiller kızıl!

Boyandı kainat kızıl nurlara,
Korlar yağar gökten yeşil kırlara,
Alev kusar güneş karlı dağlara;
Dökülmüş kafesler gönüller kızıl!

Kurusun aşkımdan dağlar yarılsın,
D şs n gökten güneş düşsün kırılsın,
Akar volkan gibi su g r l g r l;
Lav düşer çeşmeden sebiller kızıl!

Aleme yalnızca sensin renk katan,
Alı pullu giymiş güzeller kızıl,
ÖZER sana ancak topraktır vatan;
Umutla varılan menziller kızıl,
Aşk   tende sanan reziller kızıl! !

Özer Şenödeyici

Azap Diyarları

Taş zemini yosun tutmuş zindanlarda,
Küflenir ışıklar köhne şamdanlarda,
Etten duvarlar; kemikten parmaklıklar...
Hapseder ruhumu bazı zamanlarda.

Nabzım şakaklarıma güller vurur,
Donmuş bakışlarımda güller savrulur,
Üç köşeli bir taş çöker boğazıma,
Bir köşesi aşk;
Diğeri hasret;
Öteki gurur...
Ufkuma gerilirken siyah perdeler,
Koşuşur sokaklarda uzun gölgeler,
Gölgeler...bir zamanın hoş hatırası...
Artık şuurumdan öte bir yerdeler!

Çiğ taneleri düşer alnıma birden,
Kavrulur tenim ateş renkli nehirden,
Azap diyarlarını seyre dalarım:
Bu diyarların
Yeri tunçtandır
Göğü demirden...
İdrakimin hayata küstüğü yerde,
Ruhumun bedenimi astığı yerde,
İzdirab ülkesine koşar giderim;
Ayağımın toprağa bastığı yerde!

Özer Şenödeyici

Bekleyeceđim

Düşünce yol gözleyen toprağın kollarına,
Günleri gecelere aşkla ekleyeceđim...
Bedenim karışınca güllerin yaprağına,
Mezarımda güllerle seni bekleyeceđim!

Her adımda yavaşça yaklaşıacaksın bana,
Dökülen yaprak gibi süzüleceksin sona,
Ömrünce yürüdüđün yollar bittikten sonra;
Yolların ötesinde seni bekleyeceđim!

Özer Şenödeyici

Bilmece

Bir kafes bülbül arıyor dallarda,
Bülbül gl derdiyle ter yollarda,
Yollar izini kaybetmiř yıllarda;
Bülbülüm, yollarım, yıllarım nerde?

Özer şenödeyici

Bu Akşam

Göklerde yığıldıkça bulutlar bini aşkın,
Bir başka garîb etti bu akşam beni aşkın.
Ruhum da paramparça sürüklendi semâda,
Mehtâp sular üstünde durunca serenâda...

Ömrüm de akıp gitti bulutlarla bu akşam,
Öksüz bırakıp gitti umutlar da bu akşam...

Düştükçe karanlık göğün âvîzelerinden,
Sarsıldı felek kuşların âvâzelerinden!
Solgun güneşi aksi sulardan çekilirken,
Meydanlara billur gibi yaşlar dökülürken;

Ömrüm de akıp gitti bulutlarla bu akşam,
Öksüz bırakıp gitti umutlar da bu akşam...

Bir başka buruk battı güneş sanki ufuktan,
Bırakmadı nîşâne o mağrur ululuktan.
Her şarkı hüznüldü, bütün kelimeler boş!
Asmâna nazîreydi gözümden boşanan yaş!

Ömrüm de akıp gitti bulutlarla bu akşam,
Öksüz bırakıp gitti umutlar da bu akşam...

Özer Şenödeyici

Deliler

Göklerde yğıldıkça bulutlar bini aşkın,
Bir başka garib etti bu akşam beni aşkın!
Ruhum da paramparça sürüklendi semada,
Mehtap sular üstünde durunca serenada.

Ömrüm de akıp gitti bulutlarla bu akşam,
Öksüz bırakıp gitti umutlar da bu akşam!

Düştükçe karanlık göğün avizelerinden,
Sarsıldı felek kuşların avazelerinden...
Solgun güneşin aksi sulardan çekilirken,
Meydanlara billur gibi yaşlar dökülürken:

Bir başka buruk battı güneş sanki ufuktan,
Bırakmadı nişane o mağrur ululuktan...
Her şarkı hüznüydü bütün kelimeler boş,
Asmana nazireydi gözümden boşanan yaş!

Ömrüm de akıp gitti bulutlarla bu akşam,
Öksüz bırakıp gitti umutlar da bu akşam!

Özer Şenödeyici

Delinin Aşkı

Eğer bir damla yağmur gözüne kaçarsa,
Yakarım yerde gökte ne kadar su varsa!
Eğer tek gül yürümene engel olursa,
Budarım hepsini dünyâ kel bile kalsa!
Güneş, uykunu bölüp rüyâna girerse,
Söndürmeme engel olmaz âlemler gelse!
Bülbüller senden izinsiz kanat çırparsa,
Kulun yakalar hepsini tıkar mahpusa!
Aşığım, sevdi mi böyle sevmeli insan,
Sökülmeli kalpler, aşk dolmadan atarsa!

Özer Şenödeyici

Garip Bir Dert

Benim yüzüm gülmez, gözüm ağlamaz;
Ne biçim şairim Allah aşkına!
Yâr yüzüme gülmez, gönlüm dağlamaz;
Ne biçim bir aşk bu Allah aşkına!

Toplayıp yaksam tüm şiirleri,
Kalbinin buzları erir mi bana?
Söze gelmiyor ki aşkın sırları,
Ne biçim bir dert bu Allah aşkına!

Sende mi, bende mi, aşkta mı kusur?
Ne sende ne aşkta bulamam huzur...
Ama emret Özer ölmeye hazır,
Ne biçim âşığım Allah aşkına!

Özer Şenödeyici

Gazel

Gözlerin sihr-i helâldir bunu sâhir çekemez
Hamdülillâh kulun oldum müteşâ'ir çekemez

Öyle bir hamd ü senâ etti ki gönlüm gamına
Alnı harc olsa sücûd râhına şâkir çekemez

Evc-i sînâ-yı me'ânîde benim mazhar-ı nûr
Kim ki boş konuşur içi nâdân dışı mâhir çekemez

◊ ◊ ◊ ◊ ◊ ◊

Öyle korkar ezilir şi'r-i dehâmdan kimisi
Önce takdîr ederek 'ilmimi âhir çekemez

Mahz-ı şi'r nâmına rûhumda çekilmiş çileyi
Ah ne Mecnûn u ne Ferhâd u ne sâir çekemez

Vaslî Bâkî olasın kubbede Gâlib diyeler
Dar olur zirvenin eyvânı misâfir çekemez

Özer Şenödeyici

Gazel (İstiğna Makamından)

Pîr-i dünyâyız çetin dağları aştıktan beri
Ā h-ı 'uşşâktan feleğin çarkı şaştıktan beri

Lâne-i sîmurga çıkan râhı bizden sordular
Söyledik vâdî-i pür-mihneti aştıktan beri

Anılır 'unvânımız mürşid-i kâmil olarak
'Ā şığın ma'sū kunun peşinde koştuktan beri

Kalmadı ma'nâsı Leylâ'nın o günden sonra ki
Hâr ü zâr Mecnū n bu işret-gâha düştükten beri

Saf tutar müjgânı ve tahrîk-i zülfle saldırır
Gâlibiz kesrette ikrârla savaştıktan beri

Zulmetin semtinde birçok nev-heves oldu telef
Hızr-ı dânâ âb-ı hayvâna ulaştıktan beri

Gör ki Vaslî sırr-ı âşikârı duymak kâr değil
Kördür insân âb u kîl câna karıştıktan beri

Özer Şenödeyici

İsyan Bayrakları

Kükreyen şüphemle devrilmiş sütunlar,
Yıkık bir mabeddir önümde gördüğüm.
Tozlu levhalarda çürümüş kanunlar,
Vaadler safsata, düzen bir kördüğüm!

Talandır ruhumun kutsal toprakları,
Çekilmiş surlara isyan bayrakları!

Yokluğa göçüyor var olandan kaçan,
Kervanından kopmuş garip yitik benim...
Umdüğünü bulsun keşfe yelken açan,
Yol gidenin olsun bu gölgelik benim!

Talandır ruhumun kutsal toprakları,
Çekilmiş surlara isyan bayrakları!

Çıkacak canlardan sonsuzluk beklenmez,
Bu âlemde sonsuz; çekilen elemdir...
Batacak gemiye hazine yüklenmez,
Bilmek baş ağrısı, cehalet erdemdir!

Talandır ruhumun kutsal toprakları,
Çekilmiş surlara isyan bayrakları!

İsyanım korkmuyor ateşli kuyudan,
Alistım kılıçtan keskin köprülere...
Kaçıktır bahseden bir başka duyudan,
Gözle gördüğümü sarmam örtülere!

Talandır ruhumun kutsal toprakları,
Çekilmiş surlara isyan bayrakları!

Özer Şenödeyici

Kabil'e Övgü

...Ol zamân ki Kâbil Hâbili katl itdi anı görüp Adem safinün sîne-i sekînesinden sürûrî ve dîdesinden nûrî ve cümle cesedinden sükûn u karârı gitdi. Zîrâ hem oğlu hem yârı idi helâk olup gitdi... (Lâtîfî Tezkiresi'nden)

KABİL'E ÖVGÜ

Şairlerin gözünde haklıdır Kâbil,
Ve masumdur doğmamış günahkarlar kadar.
Kapkara yazgısını boyadı kardeş kanıyla,
Şüphesiz pişmanlık duymadı zerre kadar...

İlk kan düştüğünde titreyen ellerinden,
Yazıldı yazgısı kanla serseri aşıkların.
Vahşet, gözyaşı, ıstırap karıştı aşkın kimyasına o gün...
Toprak, asla doymayacağı insanın tadına vardı.
İlk cinayet, ilk ağıt...ve aşkın ilk acı meyvesi,
Adem'in gözlerinde sel aldı bütün dünyayı o gün!
Cennetten kovulduğuna üzülmemişti bu kadar...
Ezilmeyi öğrendi insanoğlu ihtirasının altında
Ve bir lanet eklendi ruh üflenmiş balçığa.
İşte yüreklerde o günden miras bir vahşet var
Ve aşıkların Kâbil'den öğreneceği daha çok şey var!
Gönüllerine ket vuranların azaplı musikisi çalınıyor,
Araf'ın Cehenneme bakan yamaçlarında
Şaklayan kırbaçlar ve inleyen ruhların nedametiyle;
Kâbil'e uymayanlar kıyameti yaşıyor!
Ürkek ceylanlar gibi canlarından vazgeçenler,
Başiboş kervanların ayyaş rehberleri gibi
Aşk acısıyla çile çeken, diyar diyar gezenler,
Canlara kıymak varken canlarından geçenler...
Rüzgar eşliğinde semâya duruyor cansız
Mevlevî kuklaları gibi darağaçlarında kansızlar.
Kırılmalı, un ufak olmalı dünyada çöken dizler.
Hasat vakti gelmiştir güneşten nasibini alamayanların:
Şeytan kadar bile olamayıp çamurdan yaratılmışlara
Aslında hiç oldukları gerçeğini fısıldamayanların.
Dışlanmaya mahkumuz bu kadar görgüsüz olmakla,
Dün cennetten Tanrı kovdu, bugün torunlarımız kovar.
Ey büyük insan, ey babasının öğüdüne yüz çeviren!
Ey âteşli cezalara iradesiyle göğüs geren!
İkinci kez utandırdın Adem'i yaptığın seçimle...

Şairlerin gözünde haklıdır Kâbil,
Ve masumdur batmamış güneş kadar.
Aşkı ile sınağı kendisine verilen iradeyi,
Şüphesiz değerliydi hisleri kardeşi kadar...

Özer Şenödeyici

Kaside: der medh-i sultan-ı iklim-i dilem

Geçti cândan ihtişâmdan inzivâ eyler bahâr
Çekti dünyâdan elin çemende gün sayar çenâr

Berg-i gülün hakkıdır varsın dökülsün cür'ası
Mey tükendi bezm-i 'ıyşta şimdi nergisler humâr

Sath-ı deryâ üzre rîzân oldu lertzân nū rlar
Tâb-ı hū rşîd sanli devrândan işitmiş âzâr

Hîç geçirmez hâtırından dem-i 'İsâ olduğun
Ā n-be-ân vîrân ederken gülsitânı rū zigâr

Bî-mecâl düşse de güller reng-i rū ylar solsa da
'Aşkının sînemde açmış lâleleri pâydâr

Aldı endîşem mezâmîn mülkünün feth emrini
Coşturur leşker-i tab'ım sahn-ı cengde bir süvâr

Tîr ü kemân mübtelâsı olduğum duysun ki gör
Secde eyler gamzene peykân-ı tîr-i tâtâr

Bî-nevâ 'uşşâkı kemân etti âh-ı sū z-ı dil
Mū sıkîden anlamayan gönlü ettin mū sikâr

Gördü çeşmim oldu giryân nū r-ı hüsn-i ânını
Hüsn-i ânın nū r-ı Yezdân bahr-ı lutfun bî-kenâr

Şem'-i 'aşkın her gece yol gösterir efkârıma
Mürşidimden feyz alır ahter-i çarh-ı devvâr

Söylesem bin tâze gazel yâre olmaz 'arz-ı hâl
Tercemân olmaz dile pür-bikr-i mazmū n eş'âr

Kıydı gamzen cânıma eyvâh amân Hünkâr meded
Olmasın bâri haberdâr duymasın ağyâr meded

Mîr-i gazebedir 'aceb meczū buna sitem kılar
Etti zülfün dâr-ı 'aşka gönlümü berdâr meded

Gör efendim cevri ü cefândan sürer gönlüm safâ
Sen tegâfûl kahrı verme kılmam âh ü zâr meded

Kimseler ikrârdadır sanmaya derdin çâresi
Ser-i kū yun hâcısın etmek gerek ihtâr meded

Şeb-i hicrânında rüsvâlık eder 'âşık-ı sâf

`Ā kıbet buldu belâsın `aşkta yâ Kakhâr meded

Anlamaz ağyâr ü yâr hem ehl-i sū ret sözümü
Nazarımda anlaşılmamak medâr-ı iftihâr

Tab'-ı berk- vârim sehâb-ı lutf-ı Rahmân eseri
`Aşka meylim kâl ü belâ `ahdimizden yâdigâr

Gerçi Özer tatmadık vuslat-ı yârin zevkini
Oldu Vaslî ehl-i `aşk indinde ism-i müste'âr

Dil- güşâ kasîdeler nezdinde ihyâ olasın
Ben kulun kılsın Hüdâ dâim cefânla bahtiyâr

Özer Şenödeyici

Kırkayaklar

Birj, sol yanından deiecek kefenini;
Diğeri, yalayacak soğuk ellerini.
Çok çalışacaksın kurtulabilmek için,
Zalim bir kırkayak oyarken gözlerini.

Yalvar ki Tanrı'ya o gün yağmasın yağmur;
Sulanmasın mezarın hiç, olmasın çamur.
Kırkayaklar hızlanır nemlenmiş toprakta;
Deşerler göğsünü, kalbine yazık olur.

Ne geçmişin olacak ne de geleceğin,
Eziyet çekeceksin çürüyene değin.
Aç bir kırkayağın sofrası olacaksın;
O zaman kırılacak, bükülmez bileğin! ! !

Özer Şenödeyici

Kimler Olsun

Günün doğuşunda bir hazırlık var,
Bir başka esiyor bugün rüzgarlar.
His dolu ruhumda bir hınzırlık var,
Kimler olsun şaşkın, ben olmayım da? ..

O masum bakışlar, o göz süzüşler
Simsiyah bir nakış ruhuma işler
Aşk haberi verir gaptan kuşlar
Kimler olsun aşık, be olmayım da? ...

Bülbüller şakıyor sevda havası,
Hislerim sevdıyla şüphe arası,
Bilmiyorum nedir bunun çaresi;
Kimler olsun dertli, ben olmayım da? ..

Yine gökkuşağı, yine denizler...
Gündüz güneş inler gece yıldızlar,
İlhamımda bir de mahveden gözler;
Kimler olsun şair, ben olmayım da

Özer Şenödeyici

Ramazaniye

Bihamdî'l-lâh dokuz vîrânenin nū rlandı eyvânı
Nihâyet erdi müstakbel zamâna dehr-i zulmânî

Meğer bu şâd ü mân mâha yaratılmış bütün eflâk
Sadâsıyla ezânlar çınlatıp inletti âsmânı

Selâmı hoş sabâhı hoş garîblerin duâsı hoş
O dergâhtan dönülmez boş dileriz lutf-ı Yezdânı

Ramazânın bilinse kadri kullar `afv olunurmuş
Sahū r vakti işittik tabl-ı handândan bu îlânı

Burū det gerçi olmaz dîn-i Hakkda eyyühe'l-islâm
Ramazânın hevâsı germ eder sohbet-i yârânı

Tamahkârlık eden zulmât-ı nefis içreki rū hları
Yakıp çerâg-ı mihri etti tenvîr mâh-ı nū rânî

Her ânı lutf u keremdir bütün `uşşâka elzemdir
Düşürme gel zebândan zikri gönülden de nisyânı

Şıgındık sâye-i dânişine ol kutb-ı efzalin
İletmiştir me'ânî menziline cümle kervânı

Çoğ irşâd etti sermâye-i cânı `akl-ı gümrâha
Ki mevcū diyyeti zâten kılınmış lutf u ihsânı

Bu `ilm mülkünde `ilm kimdeyse Süleymân-ı ân odur
Senin `ilmin hicâb ettirdi hâtem-i Süleymânı

Hüner ü fazlına ettim şehâdet şekk ü gümânsız
Ki hikmetle helâk etmiş sühânda cümle nâdânı

Yanıktır lâlelerin sînesi bō stân-ı `ulū mda
Esirgeme dimâg-ı tâzelerden jâl ü bârânı

Nigâh-ı intihâbın dürr-i `ilme biçse bahâsın
Senin `adline reşk eylerdi dâd-ı Nū şirevânî

Şu'arâ vü fuzelâ vü udebâ sende öğrendi
Meşâ'irü's-Şu'arâ vü bahâ-yı `ilm ü `irfânı

Duyan bu `aşığın eş'âr-ı meşū run koşar gelir
Huşū 'la dinler elbet tab'-ı `alâdan bu elhânı

Ciğer püryân tenim `uryân gözüm giryân nedir bu hâl
Şehin `uşşâka istiğnâsı Mecnū n eyler insânı

Sabâha dek uyansam dem-be dem feryâdla ta'n olmaz
Düşünmekle geçer her şebim ol serv-i hırâmânı

Bu meyhâne içinde dertliyim gayrı mükedder yok

Habâb-ı bâde de etmez tesellî gönlü vîrânı

Gider her dem yeni bir ufk-ı hū n-efşâna ilhâmım
Hemân keştî-i zârın pür olur efgânla bâdbânı

Cihânda kân-ı hicrândan ne cevherler olur peydâ
Mecâlsiz dil bulursa nâr-ı firkatinde cânânı

Bugün rüsvâ-yı `âlem Vaslidir olmaz ona hem-tâ
Elest bezminde şâ'irlikle devralmış bu `unvânı

Sikenderim memâlik-i sühânda benzerim yoktur
O Hızr-veş hâcenin içtim elinden âb-ı hâyvânı

Bu arsâda bugün olmaz rakîb eş'ârıma çünkü
Kemâle erdi tab'ım izleyip ol necm-i rahşânı

Şehâdet mülküne vardıkda kılsam anda da hidmet
O vakt hak etti derler bendesi kerem-i sultânı

Mübârek hakkı için ramazânın eylerim duâ
Gülistân-ı müridândan sakın dū r etme bâgbânı

Özer Şenödeyici

SözHaline Gelememiş Harfler

Elif, Lâm, Mim..
Ağır bir ilhamla eziliyor yüreğim.
Elif, Lâââm, Mim...
Sözleri parçalıyor dile getiremediklerim!

Kainatın kaderi çözülüyor gözlerimin önünde.
Levh-i mahfuzda kayıtlı sırlar sığınıyor üç harfe:
Elif, Lâââm, Mim...
Haleb'in pazar yerinde yüzülüyor derim!

Sırtlanıp varlığımı geçiyorum kapılardan,
Çırlıçıplak bir aşkı taşıyorum utanmadan.
Rüzgar olup esiyorum,
Ateş olup yanıyorum,
İlkbahar yağmurlarıyla düşüyorum toprağa.

Yukardan bakınca bir oluyor bütün renkler,
Boğuluyor karanlıklar aşkın kızılığında.
Hep aynı yöne savrulurken köhne felekler;
Gözlerim, gerçeği keşfetmenin şaşkınlığında:
Elif, Lâââm, Mim..
Aşık benim, ma'sûk benim, yürek benim... aşk benim!

Ruhumda bir gerçeğin doğum sancıları var,
Damarlarımda aşkımın dikenli telleri...
Bir yıkıma hazırlanıyor patlamak üzereyken tomurcuklar;
Üç harfe sığınmış varoluşun gizemi:
Elif, Lâââm, Mim...
Elemdir, elemdir, elemdir benim kaderim,
İsyândır, galeyândır, feverândır kabullenişim! ! !

Özer Şenödeyici

Sözler

Sen ol yâr-i mihr-bânsın ki senin envârınla neşv ü nemâ bulur lâleler;
Sen ol hûr u ziyâsın ki senin şevkinle mâhı sarar hâleler...
Sensiz bir hayâtın ânı ân mıdır!
Sensiz bu bedende taşıdığım yük cân mıdır!
Bahşettiğin huzûru dil mülkünde dâim kıl,
Gözlerimde cûş-ı harâret-i aşkı kâim kıl.

Sen olduğun için var etti beni Hudâ,
Elest bezminde seninle dedim belâ;
Sen düştüğün gün dünyâya adım adım
Bana geldin de mâmur ettin bünyâdım.
Var mıdır bilmem ki cennette dahi eşin,
Bulunmaz bir eşi daha sen gibi meh-veşin.
Yaprak düşer, ışık solarsa ömrümde bir gün,
Biterse zamansızca fânideki sürgün,
O demde adını yâd ederek der-i hakîkatte,
Söylerim çektiğim çileyi şeb-i firkatte.
İhtiyâç olursa necâtım için bir vekîle,
İnan ki hasretin olur berâtıma vesîle.
Senden ayrı; bedenim sayrı, dostlarım gayrıdır;
Senden ayrı, çektiğim çile ruhumun hayrıdır.

Gel, gel benim sebeb-i hayâtım!
Gel, gel benim imânıma âyâtım.
Seni bana getiren nesne tesadüf olamaz,
Tesadüfle bir yürek bu kadar dolamaz!
Varlık seninle anlam bulur,
Anlam seninle ilhâm olur;
Gözüm seninle açılır, kapanır;
Cümle varlığım huzurunda secdeye kapanır.
Sen delâletsin benim için yaratıcıya,
Sen hem dert hem dermânsın içimdeki acıya.
Bilmiş yaradan kendi güzelliğini,
Sende fark etmiş yaratabildiğini;
Bana bir çift göz, kalıba sığmaz söz vermiş;
Secde-gâhım sen olunca hislerim göğe ermiş.
Bir durgun okyanus varmış her yanı çepeçevre saran,
Kalbimin ücra köşelerinden sonsuza uzanan,
Her zerresi aşka gelmiş, boğmuş sükûneti;
Kaynatmış cümle mahlûkatı onun harâreti.
Birkaç damlası gözyaşım olmuş, kalanı kanımı kaynatmış,
İki dirhem bir akli oynatmış da oynatmış...
O günden beridir ayakların yere basmadığı bir âlemde,
Olmayan nefeslerin alınıp verildiği her demde,
Yeryüzünde, mehtapta, denizde, her cânipte hem de
Bir elime güneşi bir elime ayı vermeyi vaad ederler de
Değişmem firkat gecesi çektiğim derde.
Elem olsun, keder olsun, hüzn olsun, melâl olsun;
Sen sök kalbimi, şerha şerha et cismimi helâl olsun.
Sebil değil mi cismim senin yolunda,
Şehit olmaz mı ak pak ruhum senin kolunda?
Kan kokusu değil mi gülden, nâle değil mi bülbülden?

Azâd olsam tegâfûlden, inler miyim bâr-ı tahammûlden.
Ah! Ah ki kalbim yosun tutmuş duvarlara yaslanır,
Döktükçe kahrımı, taşlar benim kadar yaslanır.
Sorsan şimdiden sonra aşık değilim sözde,
Aşkın ta kendisi oldum hem cisimde hem özde!
Rabbim seni getirmiş olmalı bana ki gönül uslansın,
Kızgın çölde akmayan iki çeşmem ıslansın.
Sen hem dersim, hem kitabım, hem kalemim, hem sayfam, hem uykusuz gecemsin;
Çok mudur tavaf etsem seni; sen hem Kâbe'm, hem Merve'm, Hem Safâ'm, hem bâğ-ı
İremsin
Kocaeli'm, Derince'm, umudum, Ankara'm, sevâbım, günâhım;
Sensiz hakîr ve fakîr, âciz ve mecâlsiz, dermânsız ve îzânsız, bî-gâh u gümrâhım.

Seviyorum varlığımın en küçük parçasına değin;
Seviyorum, duyacak kadar kanat seslerini bir kelebeğin.
Akşamüzerlerine çöken hüznü tadıyorum,
Varlığımı da yokluğumu da aşkım adıyorum.
Seni bana çok görmez ya hazret-i Yezdân,
Akıp geçmez ya seneler gibi aşkımız da aramızdan?
Bilsem dönemeyeceksin, bilsem ki olmayacak bir başka vaad-i mülâkat
Olur mu bu canıma bilmem daha elîm bir felâket!
Yâ Rabbi mebâd! Yok başka bir arzum!
Yâ Rabbi mebâd! Onsuz kalır mı tadım tuzum!
Açar mı acaba çiçekler eskisi gibi,
Kan tortusu tutmaz mı denizlerin dibi.
Gözlerim dalar mı ufka, eser mi rûzgâr arsız arsız,
Kalmaz mı fikrim ölmekle sevmemek arasında kararsız?
Yaşanır mı ucu vuslat olmayan bir emelsiz?
Dünya yine dünya olur mu çatısız temelsiz?
Felek yine döner mi aşıkların başına belâ örmek üzere?
Tüm hıncını yıktıktan sonra çâresiz Özer'e?
Sevmek üzere bakmayan gözler kör olsun,
Sevgi dolmayan kalplere çakıl taşı dolsun.
Canım, kanım, ruhum, aşkım, öbür dünyâm, cihânım, Sultân'ım
Sevincim, umudum, intizârım, melâlim, hayâlim, gerçeğim, hüsrânım, isyânım!

Özer Şenödeyici

Ucube

UCUBE

Arşın ötesinden baktım dünyaya,
Ben 'yalan' diyorum, 'gerçek' diyorlar!
Eli kitap tutan başlar nevâya,
Bu 'şeytan' diyorum, 'melek' diyorlar!

Güneşin elinde altın kâseler,
Gecenin koynunda gümüş külçeler,
Alemin hâlini dıştan görseler;
'Virâne' diyorum, 'saray' diyorlar!

Rüzgarı esmeyen boş ufuklarda,
Tufanlar gizlenir tüm soluklarda,
Ruhumun içinde çok uzaklarda;
'Cennet' var diyorum, 'cinnet' diyorlar!

Kutsal bir ülkedir söz arazisi,
Kalıba sığmaz ki yok terazisi,
Uğraşır yazamaz yine bazısı,
Ben sayıklıyorum, 'şiir' diyorlar!

Ellerim uzanır kör karanlığa,
Şüphe duyar kalbim bütün varlığa,
Bu aşka özenen körpe aşığa;
'Özer gibi olma, uslan' diyorlar!

Özer Şenödeyici

Unuttum

Unuttum cefan ile inettiğin günleri...
Hatırımda hep bir gül bahçesinde,
Binlerce çiçek içerisinde,
Ruhumu teskin eden sesinle,
Şarkımızı söylerken varsın...

Yüreğimdeki ateşi söndürdü gözyaşım...
Şimdi orada yalnızca sen,
Bir engin deniz olup coşarken,
Solmuş rüyalarımı diriltten;
Bir sabah rüzgarı gibi varsın...

Özer Şenödeyici

Vahşet

Kan ekeyim yollarına, güller bitsin;
Kırmızı halılar üzerinden gel bana!
İki cihan aşkın destanını seyretsin;
Emret, olmaz iki cihan engel bana! ! !

Özer Şenödeyici

Vasiyet

Bu dünyadan bir yiğit daha göçtü desinler,
Tanrı sevdi kulunu öyle seçti desinler,
Günahlar eşliğinde giriyorken mezara;
Ne olur bir kez imama yalan söylesinler!

Özer Şenödeyici